

Žijeme v době, která se začíná otevírat myšlenkám, které si dlouho musely počkat na svoji možnost proniknout k širší veřejnosti a mezi takovéto patří i téma jógy a všeho, co s ní souvisí. Ti, kdož o jógu měli zájem i dříve si k ní cestu našli, ale dospívá nová krev a ta si dnes může vybrat z mnohých variant tzv. téhož, ale přeci jen ne tak doslova.

Vydavatelé chrlí nepřeborné množství publikací o józe, školství a tělovýchova nové lektory jógy a osobnosti veřejného života jsou pro mnohé příkladem v tom, že jóga je dnes „moderní“.

Bohužel obraz jógy, která je dnes moderní má s klasickou jógou pramálo společného. Za jógu se dnes lidé snaží vydávat různá tělesná cvičení, potní seance v přetopených tělocvičnách či skupinová zpívání. Autoři klasické literatury o józe by asi žasli nad tím, jak někteří „chápou“ jógu a jistě by se sklonili před odvahou některých lektorů, kteří se vrhli do výuky s dojmem, že mají co předávat po absolvování několika kurzů. Mám dojem, že tzv. cvičitelé všech možných power jóg, aerobiku, pilátes, zumby apod. nabyli dojmu, že přibrat jógu do svého portfolia je zkrátka dobrý obchodní tah, ale bohužel zapoměli na to, že se k józe a potažmo k žákům jógy, nemohou chovat jako k předem jmenovaným cvičením.

Jóga není cvičení. V józe nestačí jen předvádět nacvičené figury a ohromovat žáky nastudovanými informacemi, které jsou daleko vlastnímu poznání toho, kdo je předává. Rovněž nejde o to rozvádět různá zdravotní hlediska a používat jógu jako zdravotní cvičení. A už vůbec nejde o to, stávat se vyjímečnými, ať již je to v jakémkoliv směru, neb předávána má být jóga, nikoliv rozvíjen osobní kult.

Jóga ve svém klasickém pojetí je hlavně hlubokou filosofií, je o každodenním celistvém vnímání, o zušlechťování charakteru, o nahlížení do svého nitra a psychologickém zkoumání. V józe postupují jen ti, kteří přijmou jógu do svého života, pro které je jóga na prvním místě a není tím méně žádné zanedbávání jiných povinností, ba naopak. Vše co je činěno, je činěno v souladu s jógou a adept jógy je vždy plně vědomím pozorovatelem všeho, co jeho život provází. Jóga není doplněk života. Jóga je životem samým.

Osobně jsem neskonale vděčný za to, že v době mého hledání před 12 lety, mi do cesty přišla má guru. Jako hledající jsem prošel na desítku různých kurzů a měl jsem možnost se seznámit s mnohými lidmi, kteří se snažili vést kurzy jógy. Setkání s mojí guru a účast na jejím kurzu mi doslova otevřela oči a od té chvíle jsem věděl, že již není třeba dále hledat.

Dnes se setkávám s hledajícími, kteří se přijdou podívat na naše kurzy. Někteří přijdou jednou a už se nevrátí, neboť zkrátka nehledají jógu. Někteří zůstanou na pár lekcí, možná okouzlení novým, možná překvapení účinkem, který se dá jen velmi složitě postihnout a pak stejně odcházejí, neboť nové již není novým a opakované přestává být zajímavým. Jsou tací, co se zastaví protáhnout si tělo, když zrovna mají, chuť, čas, není příliš velký mráz či horko, nebo pokud nemají v plánu zrovna nic „zajímavějšího“. Však najdou se i tací, kteří vytrvají a s důvěrou a vnitřní pokorou se snaží objevovat v sobě to, co je na počátku skryto za vlastním egem, nesprávným vnímáním či chybným úsudkem. Ano vytrvají jen ti, kteří jsou ochotni připustit, že charakter je třeba zpracovávat, utvářet a že se to neuskuteční za týden či měsíc. Že je třeba prohloubit vnímání, zdokonalit dech, poznat své tělo i mysl. V józe se každou vteřinu odehrává mnoho a nikdy nepřestane být zajímavá pro toho, kdo opravdu touží proniknout do hloubky poznání.

A tak všem přeji ať naleznou to, co hledají.

Hari Óm.